Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Контрольний екземпляр

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XVIII
№ 20 (2280).
ВІВТОРОК
15 ЛЮТОГО
Ціна 2 коп.
Газета виходить з 1939 року.

ОУНБ ім. Д. І. Чижевського

«Нормою життя кожного комсомольця, кожної радянської молодої людини повинна стати активна життєва позиція, свідоме ставлення до громадського обов'язку, єдність слова і діла, неухильне додержання морального кодексу будівника комунізму».

(З постанови бюро ЦК ВЛКСМ «Про організаційну та агітаційно-пропагандистську роботу комітетів комсомолу у зв'язку з підготовкою до 60-річчя Великого Жовтня»).

Твоє слово на Всесоюзних

Учора розпочалися Всесоюзні комсомольські збори «Комуністичну ідейність, активну життєву позицію кожному члену ВЛКСМ!»

ГРУПКОМСОРГ ЗАДАЄ ТОН

Комсомольсько-молодіжна бригада комуністичної праці киснево-компресорної станції (бригадир Т. Антохів, групкомсорг Д. Миколайчук) відома на Побузькому нікелевому заводі своїми трудовими досягненнями. Цей дружний колектив живе і працює під девізом «Один — за всіх, усі — за одного!» Всі члени бригади освоїли по дві — три суміжні професії чи виробничі процеси. В числі трудових здобутків колективу — дострокове виконання планових завдань дев'ятої п'ятирічки, майже на місяць раніше виконаний план першого року десятої п'ятирічки. Бригаду занесли до заводської Книги трудової слави.

Перший місяць цього року бригада працювала з особливим трудовим піднесенням. Викликане воно тим, що групкомсорг Дмитро Миколайчук завоював право сфотографуватись у Кремлі. «Це — велика честь для бригади, і Дмитро достойний її», — така одностайна думка хлопців. Дмитро — справжній товариш, хороший виробничник. Особистий план дев'ятої п'ятирічки він виконав за чотири роки, план 1976 року — за одинадцять місяців. Його нагородили срібним знаком ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки». Він — член комітету комсомолу заводу, третій рік—незмінний групкомсорг.

На комсомольських зборах по обговоренню постанови ЦК КПРС «Про 60-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції», які відбулися після повернення Дмитра з Москви, він розповів про визначні місця столиці, про святиню нашого народу — Мавзолей В. І. Леніна, про незабутні зустрічі. На зборах комсомольці ухвалили рішення: «Переглянувши свої можливості та резерви, беремо підвищене соціалістичне зобов'язання — до знаменної дати — 60-річчя Великого Жовтня виконати план другого року п'ятирічки».

О. РІЗНИЧЕНКО,
інженер.

смт Побузьке,
Голованівський район.

Шофер Добровеличківського районного об'єднання «Сільгосптехніка» комсомолець Олександр Сметанін минулого року перевіз 2010 тонн цукрових буряків при зобов'язанні 1500, зекономив 186 літрів пального. У першому році п'ятирічки він стає переможцем соціалістичного змагання і завоював право бути сфотографованим у Кремлі.
На фото: шофер Олександр Сметанін.
Фото В. КОВПАКА і Ю. ДЕРУЖИНСЬКОГО.

Рапорт ударної бригади

Виховання у молодих робітників комуністичного ставлення до праці— весь час у центрі уваги комітету комсомолу Гайворонської міжколгоспної будівельної організації. Як результат цієї уваги — в першому році п'ятирічки всі молоді будівельники добре справилися зі своїми зобов'язаннями. А комсомольсько-молодіжна бригада, де бригадиром Василь Пилипишин, групкомсоргом Анатолій Марчук, вийшла переможцем у соціалістичному змаганні з комсомольсько-молодіжними колективами району.

Ударно почали молоді будівельники й новий рік. Всесоюзним комсомольським зборам члени цього колективу підготували свій рапорт: «У складних погодних умовах на спорудженні відгодівельного комплексу колгоспу імені Леніна планове завдання січня ми виконали на сто два проценти, продуктивність праці перевищили на вісімнадцять процентів, порівнюючи з минулим».

Л. ПАНЧЕНКО,
другий секретар Гайворонського райкому комсомолу.

Що значить провінція?

ТИ НА ЗЕМЛІ— ГОСПОДАР

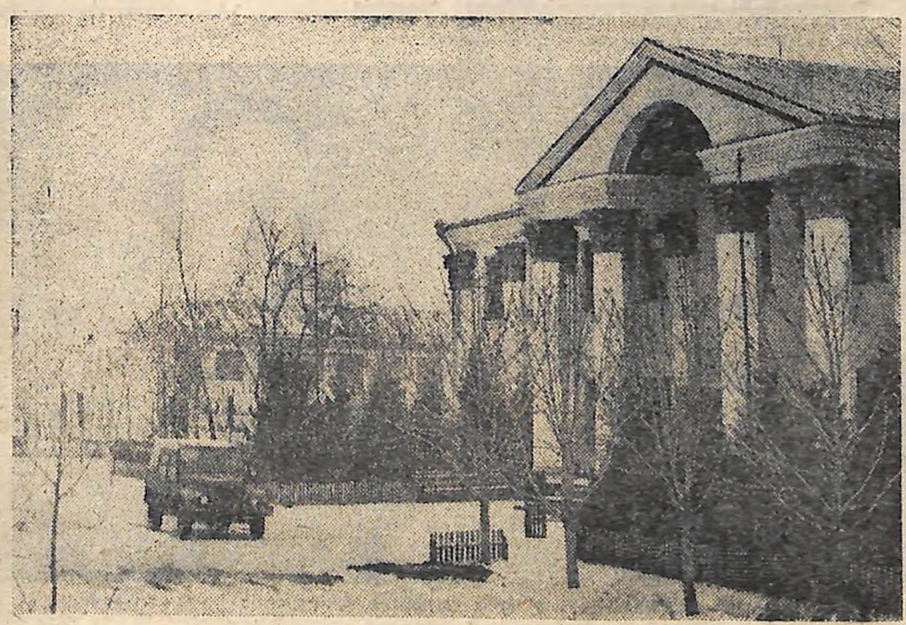

Центральна садиба колгоспу.

Провінція... Вельми образливе це слово в Надлаку довелось почути цілком випадково, в затишненькій колгоспній їдальні, яка світлими вікнами чудувалась двоповерховій будівлі школи та вмирала від досади, що сама вродилась посеред села отакою дрібною будівлею. В оній колгоспній їдальні ми з кількома товаришами з обласного центру хутенько мили руки і ловили ніздрями пахощі надлацького борщу. Один із моїх супутників розгублено змахнув з рук срібні краплі та безуспішно попрохав у мене хусточки.

— Провінція... — насмішкувато кинув у наш бік механізатор у шкіряній куртці і звично натиснув вимикач електрорушника.

Що значить провінція? Як твердять словники, назва населеного пункту, віддаленого від центру. Надлак, центральну садибу колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, можна за годину пройти з кінця в кінець, відстань від села до районного центру — 25 кілометрів, обласного — 120, столиці — 250. То, може, й справді провінція?

> Особлива в їхніх жестах грація,
> Коли, ставши колосом пшениці,
> П'ють вони із океану праці
> Чисте сонце чистими зіницями.
>
> І тому слова їх, рвані бурями,
> Навіть на гальорці пильно слухають,
> І до ніг їм кланяються уряди,
> Гречно знявши модні капелюхи.
>
> (Борис Олійник).

(Див. 2 і 3 стор.)

Що значить

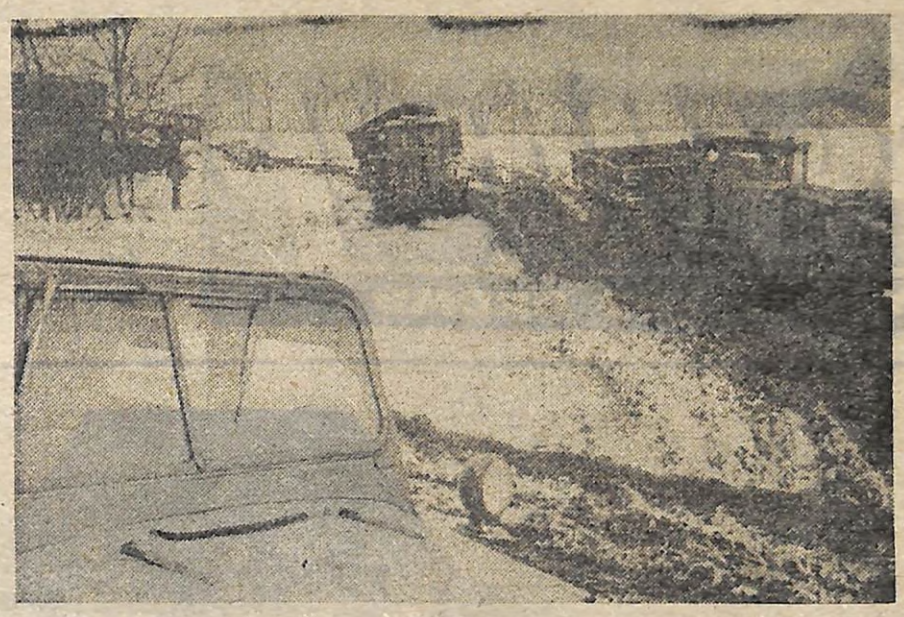

Вивезення добрив на поля.

ТА, ОЗНАЙОМИВШИСЬ із Надлаком ближче, переконуєшся, що поняття провінція практично втратило тут зміст. Економічне життя колгоспу тісно пов'язане з підприємствами Києва, багатьох міст інших республік. І взагалі, коли мова йде про землю і про хліб, про які територіальні межі можна вести мову? Хліб — він завжди хліб. Хліб — він над усе і над усім. Над столицями, синхрофазотронами, картинними галереями і космічними гаями. І, прилучившись до цього високого поняття, надлачани й самі стали вищими у своїй суті. Бо хтось слушно в селі зауважив, що хліб треба ростити чистими руками.

Голова колгоспу Герой Соціалістичної Праці Л. Й. ШЛІФЕР.

А що ростять у Надлаку хліб чистими руками, підтвердив і дільничний інспектор міліції Віктор Щегельський. А ще він додав, що не варто шукати в характерах надлацьких хліборобів якихось збочень. Немає тих збочень, щербин у їхніх душах, немає, та й годі, як немає зневіри, скепсису, чорних заздрощів. І символічна стела в центрі села, де на засніжених гранітних плитах пломеніли квіти, щойно покладені нареченими — подієм Віктором Пребельським та санітаркою Любою Коваль, — то зматеріалізована частка пам'яті про тих 246 хліборобів, котрі загинули, захищаючи землю і хліб... І, можливо, щезла б із шкільного глобуса не одна столиця, якби не лягли під Варшавами і під Берлінами надлацькі буйночубі хлопці.

Цифри

Виробничий напрям колгоспу «Зоря комунізму» — зерно-буряковий зі спеціалізацією по відгодівлі великої рогатої худоби.

Гордість господарства — комплекс молодняка великої рогатої худоби на 5200 голів. Вартість будівництва комплексу — 4,5 мільйона карбованців.

Колгосп ставить іще два тваринницькі комплекси з новою технологією утримання молодняка великої рогатої худоби.

Для забезпечення громадської худоби вітамінними кормами в колгоспі працює два агрегати для приготування трав'яного борошна та агрегат СБ-1,5 з гранулятором.

Валовий доход колгоспу — 4 мільйони 358 тисяч карбованців, чистий прибуток — 2 мільйони 247 тисяч карбованців.

Вартість оплати одного людино-дня — 5,56 карбованця.

У господарстві 133 трактори, 97 комбайнів, 103 автомашини. Працює три механізованих токи, дві ремонтні майстерні в тракторних бригадах для проведення 175 умовних ремонтів.

Восени стане до ладу консервний завод потужністю 2,2 мільйона умовних банок на рік.

За кожною з цих цифр стоїть надлацький хлібороб, який зумів отак виняньчити свою землю. Адже все на надлацькій землі створено його міцними, впевненими руками, бо затямив собі і ствердив життям, що щастя і достаток — то результат щирої праці і господарювання на землі.

Характери

Як вони, хлібороби Надлака, господарюють, стало зрозуміло з відповідей на одне тільки запитання. Наведу ці відповіді, лаконічні, вивірені ними, ні, не в розмовах з кореспондентами. Вивірені в найпотаємніших глибинах серця, коли лишаєшся з долею та нічию tet-a-tet і гиважуєш на терезах кожен прожитий тобою день: чи то спалений у марноті, чи то по вінця заповнений ділом. Отже, тільки одне запитання:

— Яка з подій минулого року лишила у вашім серці найміцніший карб?

Л. Й. Шліфер, голова колгоспу, Герой Соціалістичної Праці:

— Осінь. Осінь на буряковому полі. Єдність і мужність людей. Усі як один днювали і ночували в полі, аби врятувати буряки. Від малого до старого знали: треба зібрати, вивезти врожай і зорати поле на зяб. Скажу, що в колгоспі нема й гектара незораної землі. Буряків зібрали по 478 центнерів з гектара. А всього — п'ятдесят три тисячі тонн.

В. І. Демчук, бригадир другої тракторної бригади:

— Дощ, сніг, а люди, як кремінь, по кісточки в розбубнявілому грунті. Машини не витримували, а люди — витримали...

Павло Клепацький, молодий механізатор:

— Під час бурякового буму працювали з Валентином Козалем на навантажувачах. О п'ятій ранку бригада вже була в полі. Дружини чи скаржились? Були поруч. Бо моя Ольга і Козалева Валентина ці буряки сіяли і всю весну й літо мов малих дітей доглядали їх...

Олена Черненко, ланкова рільничої бригади:

— Мій чоловік Василь. Такі важкі-важкі, натруджені його руки, бо навіть у сні говорив він про комбайн, яким копав буряки. Наші буряки, мої буряки, за які мене оце медаллю нагородили. Тут, у Надлаку, все наше, спільне. Навіть кров. Буряки копаємо, а матір Василеву в лікарню забрали. Хлопці з бригади Василя зранку в лікарні кров здавали, аби пособити чимось, а з лікарні — прямо в поле...

Г. П. Александрова, доярка, депутат Верховної Ради СРСР:

— Осінь, важка втома, коли треба було і корів доглядати, і виручати буряково поле...

Ольга Табулинська, вчителька:

— Такі тривожні вікна в Надлаку, що дихали в осінню ніч надією і чеканням. Не спало село. Хто чекав з поля близьких, хто сам був там...

Жалкую, що не маю змоги дати відповіді багатьох інших колгоспників. Та повірте на слово, що всім у Надлаку найбільш запам'яталися саме оці дні. А були ж весілля і уродини, поздоровлення з урядовими нагородами і грошові премії, купівлі «Жигулів» і закордонні круїзи...

Та не Париж і Лондони залишили у вашім хліборобськім серці найміцніший карб, а ота осінь на буряковому полі, осінь, коли навіть хмари мерзли від несподівано раннього снігопаду. Осінь — пора вашої зрілості і змужніння. Осінь ваших тривог. Бо ступили на землю Надлака всі ви, механізатори, доярки, вчителі і лікарі, не зайдами, котрим — урвати шматок якомога смачніший та й тікати в місця якомога тепліші. Прийшли господарями...

„Люди, я росту!“

Найсутгєвіша ознака провінції — то, мабуть, брак молоді, міграція її до населених пунктів, де життя здається цікавішим і значущішим. Ідеш по Надлаку, Тимофіївці і лишуєшся: на вулицях, у магазинах, кафе — майже одні юнаки і дівчата. Дивлюсь на їхні модні одяганки, прислухаюсь до сміху, жартів — і все здається, що перебуваю у великому місті. В колгоспі «Зоря комунізму» комсомольська організація налічує понад 170 чоловік. І найчисленнішу когорту становлять механізатори, дваринники, водії.

У тракторній бригаді Героя Соціалістичної Праці, лауреата премії Ленінського комсомолу Василя Моторного хтось у гурті трактористів розповів, як колись навесні біля колгоспної контори випало з гнізда мале ластів'я. Леонід Йосипович Шліфер, який саме розмовляв на подвір'ї з відповідальними товаришами з районного центру, помітивши ластів'я, вибачився і, залишивши їх на хвилинку, поклав пташенятко на велику шершаву долоню та й пішов шукати драбини...

В агрокабінеті колгоспу агроном-овочівник Анастасія ДЗЮБА (зліва) та агроном-насінник Василь СКОРОМНИЙ визначають життєздатність озимої пшениці.

ДОЯРКИ П'ЯТИТИСЯЧНИЦІ (ЗЛІВА НАПРАВО): ОЛЬГА ПОЛІШЕВИЧ, ОЛЕНА НИКИТЮК, ГАЛИНА АЛЕКСАНДРОВА, ТАЇСА ЧЕРНЕГА, МАРІЯ МОНАША.

Герої Соціалістичної Праці — головний агроном колгоспу П. А. ПИСАКОВ і бригадир тракторної бригади В. І. МОТОРНИЙ.

провінція?

Певно, і їх, молодих колгоспників, правління носить ластів'ям на теплій долоні, певно, розуміє, що йдуть молоді до колгоспу, маючи за плечима диференціали і сонети Шекспіра.

Іван Антонов — механізатор другої тракторної бригади. Поки служив юнак в армії, колгосп клав йому по п'ятнадцять карбованців на ощадну книжку. Повернувся Іван і одержав з рук секретаря партійної організації Віктора Григоровича Баула і оту ощадну книжку, і ключі від нового трактора Т-150. Та ще сказав тоді Іванові секретар:

— Ото гроші тобі нареченій на фату, щоб у батька не просив...

Зніяковів Іван, мовляв, яка там наречена... А ото згодом у полі, працюючи, хлопці ні сіло ні впало стали в дзеркало заглядати, переміняти сорочки, ніби на танці збирались, та афоризмами сипати. З'ясувалося, що то нову куховарку у бригаду прислали — Віру Василенко. Послянула вона на Івана синіми-синіми очима — і полонила серце хлопчини назавжди.

І сьогодні Іван Антонов, сидячи у власному затишному будинку та милуючись своєю дружиною-красунею, скаже своє незаперечне кредо: адреса щастя — поле. Тут, на надлацькому полі, знайшов юнак і шану людську, і кохання, і достаток, і можливість займатися волейболом у новому спортивному залі, і виступати на сцені солістом естрадного ансамбля. «Адреса щастя — поле», — написе Іван у листі до Вірниного брата Василя Василенка. Той в армії служить і листується не тільки з Іваном — з усією бригадою, чекає не дочекається, коли повернеться додому. Додому — це значить у бригаду.

І хоча Михайлові Письмаку до армії ще цілий рік, він подумки мріє про той час, коли повернеться змужнілим, сильним у бригаду. У бригаду, де вже два роки працює, де, дивлячись на друзів, почав учитись у заочній школі; у бригаду, де колись вітатимуть і його з орденом. Отак, як вітали цими днями тракториста Володю Крецула з урядовою нагородою — орденом «Знак Пошани». Стояв Володя посеред майстерні розчулений і не знав, куди подіти замащені солідолом, великі, як соняшниковий лист, руки...

Працювати в колгоспі шофером — то була палка юнацька мрія і Василя Карапиша. По закінченні школи навіть рік собі прибавив, щоб тільки на курси послали. Сьогодні молодий комуніст керує водіями — закінчив автодорожн і й технікум, завідує гаражем.

А молодий комуніст Микола Ридванський, недавній механіза т о р, працює головним гідромеліоратором. Адже в господарстві збудували зрошувал ь н у систему загальною площею поливу 1600 гектарів.

— Люди, я росту! — весело й щасливо видихнула у відповідь на привітання її з першим орденом молода доярка Ольга Полішевич.

Наче недавно переступила поріг молочнотоварної ферми тендітна, тоненька дівчина. Наче недавно шефство над нею брали старші. І ось минулого року Ольга Полішевич надоїла по 5436 кілограмів молока від кожної корови. Найбільше в області!

Взагалі в колгоспі одинадцять п'ятитисячниць. Одинадцять молодих жінок, котрі не тільки блакитними та чорними очима гарні, а й гарні працею. Гарні серцями, які не спасували перед труднощами, недоспаними ночами. Бо не було відразу ні комплексу, ні механізації, ні затишних червоних кутків, ні семигодинного робочого дня, ні автобуса, що до самої хати підвозить..

Ольги, Марії, Галини, Олени, сучасниці наші, заочні наші наставники, які власними руками кували свою долю, долю свого поля. Скільки часу минуло, а в пам'яті моїй ваші чисті обличчя, щасливі, теплі усмішки, ваші розповіді про подорож Марії Монаші, комуністки, члена райкому Компартії України, кавалера ордена «Знак Пошани», по Японії, про те, що п'ятитисячниця Галина Александрова закінчила сільськогосподарський інститут і її вже втретє обирають депутатом Верховної Ради СРСР, про те, як тимофіївські доярки будували разом дім синові Віри Бойченко, механізаторові.

Ви так і казали тоді: «Будували дім, щоб не митарствував хлопець по світу» Бо міцна й незаперечна у вас упевненість, що все те, що поза колгоспом, то — «митарствування по світу». Міцна впевненість, що щасливим можеш бути тільки тут на землі Надлака.

На землі Надлака, де триста колгоспників нагороджено орденами і медалями, де чотири Герої Соціалістичної Праці; на землі, про яку знімають кінофільми і пишуть книги; на землі, куди приїздять по досвід з усіх кінців республіки.

У музичній школі колгоспу. Юні бандуристки Люда ДОНЧЕНКО (зліва) і Таня КОНДРАТЬЄВА

Симфонія поля і симфонія Бетховена

У Надлак приїздять, бо є чого приїздити. І притягує не тільки індустрія села, а і його люди, господарі землі. Такі, як Прокіп Артемович Писаков, Герой Соціалістичної Праці, заслужений агроном України. І тим, хто шукає легкої в житті стежки, хто провінцією вважає рідне село, варто було б познайомитись із цією талановитою людиною, котру після захисту диплома умовляли працювати в Уманському сільськогосподарському інституті, обіцяючи золоті гори. Та знав хлібороб Надлака, що найкраще згодяться його руки і розум на землі, де залишився босий його слід.

А міністерства, титули, науково-дослідні станції? Вони знайшли Прокопа Артемовича і тут, у Надлаку. І виявилось: рухати вперед науку, вітчизняне виробництво можна і живучи в провінції.

Це скажуть вам і в бригаді Василя Моторного, раціоналізатора якої удосконалили комбайновий агрегат, і на Херсонському комбайновому заводі, де зважили на ту надлацьку пропозицію і випускають сьогодні реконструйовані по-надлацькому комбайни.

Це скаже вам молодий шофер Василь Задорожко, якому щойно вручили перший орден.

Це скаже вам тракторист Василь Васильович Шумейко, який їздив навчати культури землеробства хліборобів Башкирії.

Це скаже вам у минулому механік бригади, котрий у Надлаку виріс до головного інженера, Григорій Чижико. Він, 28-річний комуніст, нині вчить господарювати хліборобів Монголії.

— У колгоспі «Зоря комунізму» є все, — гордо сказали мені в адміністративному будинку господарства, по килимах котрого ходити було якось навіть незвично. Два будинки культури на 1050 місць і два бригадних клуби, середня школа на 480 учнів, лікарня, двоповерховий універмаг, готель, дитячий комбінат, аптека. Є в Надлаку свої підйомні баштові крани, є автобуси, машини «Швидкої допомоги» і радіофіковані автомобілі, колгоспний комунгосп і лазня, перукарня і гуртожиток, стадіон і тир.

Є в Надлаку диспетчери, лікарі, інженери, закрійники... Тож недаремно дочка Прокопа Писакова Тетянка всупереч бажанням батька мріє працювати в Надлаку... модельєром. Чи потрібен у Надлаку модельєр, вам скаже жваве жіноцтво, яке, чекаючи черги до чотирьох майстрів-закрійників ательє «Індивідуальне», обговорює останні примхи моди.

Та що там модельєр! У Надлаку є навіть балетмейстер. Ніна Груць, струнка, тонкостанна дівчина в модній червоній на численних «блискавках» куртці, зустріла нас біля музичної школи: поспішала на заняття. Нещодавно дівчина повернулася з туристської поїздки в Польщу. Танцювати Ніна вчить не тільки дітей, а й дорослих, які залюбки відвідують танцювальний гурток при Будинку культури.

Популярний у надлацьких і хор. Як тільки сяде на землю вечір, поспішають на вогники Будинку культури завідуючий гаражем Василь Карапиш і його дружина фельдшер-акушер Надійка, механізатори Петро Слонський та Микола Березовський, шофер Сашко Кошолап, агрономи Микола Гогунець і Василь Скоромний з дружинами. Всього в хорі села 59 чоловік. Діють у Будинку культури два естрадних, духовий ансамблі.

Тетяна Тацька після закінчення музичного училища працює в Надлаку одним із викладачів музичної школи, школи, де вчилася сама, де її руки вперше торкнулися тонких струн і вилікли з них музику.

Пізно замовкають роялі, саксофони, засипає симфонія Бетховена в мозолястій руці надлацького хлібороба, щоб озватися сизим ранком симфонією поля, землі, цією головною симфонією його життя.

Л. КРАВЕЦЬ.

Колгосп «Зоря комунізму» Новоархангельського району.

У сім'ї агронома Миколи ГОГУНЦЯ — поповнення. Фото В. КОВПАКА і Ю. ДЕРУЖИНСЬКОГО.

МОСКОВСЬКІ ГАРАНТІЇ УСПІХУ

МОСКВУ не випадково вибрано місцем проведення величезних спортивних змагань. У нашій столиці лише за останній час було проведено 15 чемпіонатів світу і Європи з різних видів спорту.

Про підготовку до Олімпійських ігор у розмові з кореспондентом **У. Дюніною** розповідає відповідальний секретар Оргкомітету московської Олімпіади **О. О. Гресько.**

* * *

— Як ми підготовлені до Олімпіади сьогодні і що нового намічається збудувати?

— Оргкомітет бачить основу спортивних споруд в уже існуючих. Будуватиметься лише найнеобхідніше. І все це потім багато років служитиме радянським людям. У розробленні планів будівництва ми керувалися принципами доцільності та економічності і дістали повну підтримку МОК. До речі, хотілося б пояснити, що Оргкомітет сам нічого не будує, займаються цим міські Ради депутатів трудящих, Спорткомітет СРСР.

Головним спортивним центром ігор стане Центральний стадіон імені Леніна в Лужниках, де відбудуться свята відкриття і закриття Олімпіади-80, змагання з різних видів спорту. Існуючі споруди Центрального стадіону буде реконструйовано і модернізовано. Мала арена вкриється покрівлею і стане сучасним спортивним палацом з трибунами на десять з половиною тисяч місць. Крім того, в районі тенісного містечка виросте універсальний спортзал з трибунами на 3 тисячі місць. Його будівництво вже ведеться.

Розширяється спортивний центр у Крилатському, де нині вже є весловий канал. Тут споруджується велодром і 13,5-кілометрова траса для велосипедистів-шосейників. У Крилатському проходитимуть також і змагання стрільців з лука.

Ще один олімпійський мікрорайон створюється в районі проспекта Миру. Сюди ввійдуть найбільший у Європі критий стадіон з трибунами до 40 тисяч місць, критий басейн для плавання на 10 тисяч місць та басейн для стрибків у воду з трибунами на 5 тисяч місць.

І, нарешті, в районі Ленінградського проспекта на базі стадіонів «Юных пионеров», «Динамо», ЦСКА відбудуться змагання з хокею на траві і футбольні матчі, змагатимуться фехтувальники і борці.

— А як виглядатиме московське Олімпійське село?

— У районі Мічурінського проспекта столиці, на території в 107 гектарів розмістяться 18 шістнадцятиповерхових будинків. У них зможуть проживати 12 тисяч чоловік. Ми передбачаємо, що в кімнаті буде по 1—2 спортсмени. В Олімпійському селі заплановано все необхідне — їдальні, спортивні споруди для тренувань, банк, культурний і торговельний центри, пошту, поліклініку.

— Чи не буде підготовка до Олімпіади стримувати розмах житлового будівництва Москви?

— Ні в якому разі. Більше того, підготовка і проведення Олімпійських ігор найсприятливіше позначаться на розв'язанні ряду проблем містобудування. Адже всі житлові приміщення для спортсменів перейдуть після Олімпіади в житловий фонд міста.

— Ми вже звикли до того, що відповідальні ділянки всіх наших турбот — справа молодих. Хотілося б довідатись, яку участь візьме комсомол в олімпійському будівництві?

— Найбезпосереднішу. Адже за рішенням ЦК ВЛКСМ усі олімпійські об'єкти оголошено ударними комсомольськими. Тепер уже можна говорити про всесоюзну допомогу велетенському московському будівництву. Кожна республіка направила в столицю своїх представників. Члени молодіжних бригад Білорусії, Азербайджану, Естонії, Грузії, Таджикистану дістали путівки на комсомольські будови і вже трудяться на олімпійських об'єктах Москви.

— Створення «обличчя» Олімпіади, яке запам'ятовується, вимагає немалої винахідливості, смаку від організаторів форуму. І тут, напевно, не обійтися без фантазії молодих?

— Безумовно. Взяти, наприклад, конкурс на емблему XXII Ігор. Більшість із 8 тисяч учасників, та й переможець конкурсу Володимир Арсентьєв — це люди віком до 25 років. Оргкомітет вирішив провести ряд творчих конкурсів, зокрема по створенню олімпійського талісмана. Буде це знаменитий Петрушка чи наш добродушний Топтигін — зараз угадати важко, але хотілося б, звичайно, щоб цей «амулет» справді дружив зі спортивною удачею.

Буде розроблено й олімпійську систему заохочень. Пам'ятна й нагородна медалі — найголовніші спортивні відзнаки, їх образотворче рішення повинне бути особливо виразним.

Робота знайдеться не тільки художникам, а й молодим музикантам, поетам. Потрібно буде дати позивні нашому святу.

Хочеться нагадати, що вже оголошено конкурс — «Олімпійський арбітр». Це високе звання буде присвоєно найкращим суддям.

— Чи ведеться зараз яка-небудь пропаганда Олімпійських ігор у Москві?

— Так. Цим спеціально займається Управління пропаганди. Вже вийшов перший номер щоквартального журналу «Олимпийская панорама» (журнал видається п'ятьма мовами). В першому його випуску слово надано «мерам» олімпійських міст (Москви, Риги, Ленінграда, Мінська, Києва). Крім того, готуються до видання добірки фотоінформаційних матеріалів «Олімпійський об'єктив», плакати, різна довідкова література. Почато випуск сувенірів. Понад сто підприємств одержали спеціальні дипломи на право випуску продукції з використанням олімпійської символіки.

— Чи будуть які-небудь зміни у спортивній програмі змагань?

— Будуть, але порівняно з програмою в Монреалі дуже незначні. Так, на просьбу Міжнародної федерації трав'яного хокею МОК включив до програми XXII Олімпійських ігор змагання з трав'яного хокею між жіночими командами.

— Є у молоді планети добра традиція: влаштовувати під час Олімпійських ігор свій міжнародний табір. Олександре Олексійовичу, чи не могли б ви розповісти про організацію такого табору у нас?

— Ми хочемо, щоб московська Олімпіада пройшла як яскраве і світле свято молоді всіх країн, щоб Олімпіада-80 залишила слід не тільки в олімпійській історії, а й у серцях мільйонів людей планети. І саме молодіжний табір покликаний допомогти нам у здійсненні цієї благородної мети. Цікаве, різноманітне життя молоді, дискусії, зустрічі з майстрами культури, політичні бесіди, екскурсії зблизять, об'єднають у єдину сім'ю тисячі представників різних країн і континентів.

ПРИРОДА І ТИ

У НАГОРОДУ — ВІДПОЧИНОК

У вихідний на заплаву Великої Висі з'їхалися рибалки-спортсмени з усієї Новомиргородщини. Почалося традиційне змагання любителів підльодного лову.

Непомітно летів час, і вже біля багатьох з'явилися на снігу червоно-сині гірки. О другій годині всі зі своїм уловом вишикувалися перед суддями, що мали на імпровізованому столику ваги.

Перше місце серед колективів зайняла команда села Кам'янки, друге — Панчевого, третє — Костянтинівки.

Переможцем в особистому змаганні став рибалка з села Кам'янки І. С. Бостика. Він наловив 4 кілограми 700 грамів риби.

Серед юнаків перше місце зайняв Сергій Сорока із середньої школи № 3 м. Новомиргорода. Його улов—4,3 кілограма.

Всіх переможців нагороджено дипломами і цінними подарунками, а всіх разом — прекрасним вихідним.

У січні лютували морози. На річці утворилася крига завтовшки більш як півметра. У багатьох місцях на Великій Висі почалася зимова придуха риби. Стали гинути щуки, плітки, краснопірки, лини, в'юни. Стала вода біднішою на кисень, у ній гниють водорості. Отож, пробиваючи сотні, тисячі лунок, рибалки відкривають жителям підводного царства, що потрапили в скрутне становище, рятівне, свіже повітря.

М. СТОЯН.

Новомиргородський район.

ТБ

ВІВТОРОК

15 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Телефільм «Знедолені». 1 серія. 10.30 — Документальні фільми для дітей. 11.00 — Новини. 11.15 — «Екран молодих». 16.30 — «Соціальний портрет колективу колгоспу «Росія» Радехівського району Львівської області». Передача 2. 17.00 — «Клуб юних олімпійців». 17.30 — «Телешкола механізаторів». 18.00 — Новини. 18.15 — «Кіровоградщина спортивна». (К-д). 18.45 — «Людина і закон». 19.15 — К. т. Концерт солістів Державного академічного театру опери та балету УРСР ім. Т. Г. Шевченка. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Телефільм «Знедолені». 2 серія. 22.30 — Документальний телефільм.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Я — курча, ти — курча». Лялькова вистава. 10.50 — Музичний фільм. 11.00 — А. Бабаджанян. «Соната для скрипки і фортепіано». 15.00 — Документальні телефільми студій країни. 15.45 — «Російські мандрівники і дослідники». 16.15 — «Книга. Час. Читач». 16.45 — «Робітнича гарантія москвичів». 17.15 — «Один за всіх, усі за одного». 18.00 — Реклама, оголошення. 18.30 — «Тваринництво — ударний фронт». 19.00 — Вісті. 19.30 — Фільм «Шукайте і знайдете». 20.50 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Й. Гайдн. Симфонія соль-мажор. 22.05 — «Старт».

СЕРЕДА

16 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Телефільм «Знедолені». 2 серія. 10.30 — К. т. «Клуб кіноподорожей». 11.30 — Телефільм (К-д). 11.40 — «Шкільний екран». Російська література для учнів 8 класу. 16.10 — Телефільм. (К-д). 16.30 — «Соціальний портрет колективу колгоспу «Росія». Передача 3. 17.00 — «Співає Л. Попова». 17.45 — «Сільськогосподарський тиждень». 18.00 — К. т. «День за днем». (К-д). 18.15 — К. т. «У кожному малюнку — сонце». 18.40 — К. т. Другий Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості. Монголія. 19.10 — К. т. Тираж «Спортлото». 19.20 — «Поезія». К. Симонов. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Телефільм «Знедолені». 3 і 4 серії.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Слово твоє, піонеріє». 10.30 — Документальний телефільм. 11.00 — Новини. 11.15 — «Романси на слова О. Пушкіна». 15.00 — Фільм «Іудушка Головльов». 16.15 — «Наука сьогодні». 17.15 — «Відгукніться, сурмачі». 18.00 — Кіножурнал. 18.15 — Реклама, оголошення. 18.30 — Виступ хорової капели «Соловейко» Кіровоградського Палацу піонерів. (Кіровоград на Республіканське телебачення). 19.00 — Вісті. 19.30 — Концерт переможців другого туру першого Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих Одещини. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — М. Мусоргський. «Борис Годунов». Фільм-опера. По закінченні — новини.

ЧЕТВЕР

17 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Телефільм «Знедолені». 3 серія. 10.15 — К. т. П. Чайковський. «Сюїта номер 4». 10.40 — К. т. «Наша біографія. Рік 1931». 15.40 — «Золоті Зірки України». Кінонарис. 16.00 — «Гарантія — робітнича совість». 16.30 — «Соціальний портрет колективу колгоспу «Росія». Передача 4. 17.00 — К. т. «Школа «Світлофора». 17.45 — Телефільм «Кіровоград». 18.00 — «Передовий досвід — усім». (Кіровоград). 18.30 — К. т. «Ленінський університет мільйонів». 19.00 — «Грають лауреати Міжнародного конкурсу ім. Баха». 19.45 — К. т. «У світі бізнесу». 20.15 — К. т. Концерт. 21.00 — «Час». 21.30 — Хокей. «Дукла» (ЧССР) — «Крила Рад».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Лісова пісня». Фільм-балет. 11.00 — Новини. 15.00 — Документальний телефільм «Там, де пройде БАМ». 15.25 — «Винахідник». 15.55 — «Ми знайомимося з природою». 16.15 — «Основи радянського законодавства». 16.45 — «Шахова школа». 17.15 — О. Фадєєв. «Молода гвардія». 18.00 — Музичний фільм. 18.30 — «Наука — виробництву». 19.00 — «Вечір романсу». 20.05 — «Всесоюзний турнір з боротьби дзюдо на приз Українського телебачення». 20.15 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Крізь крижану імлу».

П'ЯТНИЦЯ

18 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Телефільм «Знедолені». 4 серія. 10.30 — К. т. Концерт. 11.00 — К. т. «Ленінський університет мільйонів». 11.30 — Музичний антракт. 11.40 — «Шкільний екран». Фізика для учнів 9 класу. 12.10 — «Соціальний портрет колективу колгоспу «Росія». Передача 5. 15.00 — Документальний фільм «Єдність». 15.10 — «Шахтарські обрії». 16.00 — Для дітей «Мандрівки Гнатика - юннатика». 16.30 — «П'ятирічка ефективності і якості». 17.00 — К. т. «День за днем». (К-д). 17.20 — Телефільм (К-д). 18.00 — «Показує рейдова». Республіканський огляд культури виробництва і охорони праці в сільському господарстві» (К-д). 18.30 — К. т. «Подвиг». 19.00 — К. т. До підсумків чемпіонату Європи з фігурного катання. 20.00 — К. т. «Наша біографія. Рік 1932». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Музичний телефільм «Моя Кармен». 22.40 — К. т. Мультфільми для дорослих.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Музичний фільм. 11.00 — Новини. 11.15 — «Дівчата з Чорбога». Телефільм. 15.10 — «Творчість Муси Джаліля». 15.55 — Фільм для дітей. 17.00 — «Візерунки». 17.30 — «Москва і москвичі». 18.00 — Фільм-концерт. 18.30 — «Екран молодих». 19.00 — Вісті. 19.30 — Телефільм. 20.15 — Всесоюзний турнір з боротьби дзюдо на приз Українського телебачення. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Новосілля».

СУБОТА

19 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «АБВГДейка». 10.00 — К. т. «Для вас, батьки!» 10.30 — К. т. «Ранкова пошта». 11.00 — К. т. «Більше хороших товарів». 11.30 — К. т. Телеклуб «Москвичка». 12.45 — К. т. «Літературні читання». 13.30 — К. т. «Здоров'я». 14.00 — К. т. Хокей «Крила Рад» — «Дукла». (ЧССР). 16.15 — К. т. Фільм «Золотий гусак». 17.40 — К. т. Мультфільм «Завтра — день народження бабусі». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «Очевидне — неймовірне». 19.15 — К. т. «Грає квартет арф». 19.25 — Фільм «Останній подвиг Камо». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Всесоюзний телеконкурс молодих виконавців». 23.00 — К. т. Особистий чемпіонат світу з мотогонок. Півфінал.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Дзвени, наша пісне!» 10.30 — «Школа передового досвіду». 11.15 — Концерт. 11.45 — К. т. «Суботній репортаж». 12.15 — Документальний фільм «Сила партії». 13.20 — «Здоров'я». 13.50 — «Співає М. Бієшу». 14.10 — «Наодинці з книгою». 14.50 — «Людина і природа». 15.20 — «По рідній країні». 16.15 — Конкурсна програма для молоді. 17.15 — «Сатиричний об'єктив». 17.40 — «Запорізький електровозоремонтний завод». 18.30 — «Антологія радянської поезії». Випуск 7. 19.00 — Вісті. 19.30 — «Наша біографія. Рік 1930». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Двері без замка».

НЕДІЛЯ

20 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика для дітей. 9.30 — К. т. «Будильник». 10.00 — К. т. «Служу Радянському Союзу!» 11.00 — К. т. Зустріч юнкорів телестудії «Орля» з двічі Героєм Радянського Союзу Маршалом Радянського Союзу В. І. Чуйковим. 12.00 — К. т. «Музичний кіоск». 12.30 — «Сільська година». 13.30 — «Фільм «Юність Максима». 15.30 — К. т. Концерт з Центрального Будинку Радянської Армії. 17.00 — К. т. «Міжнародна панорама». 17.30 — К. т. Мультфільми. 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «Клуб кіноподорожей». 19.15 — К. т. «Радянський Союз очима зарубіжних гостей». 19.30 — К. т. Балет П. Чайковського «Лебедине озеро». 21.00 — «Час». 22.45 — К. т. Особистий чемпіонат світу з мотогонок. Півфінал.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Виступ дитячої художньої самодіяльності». 10.30 — «Телешкола механізатора». 11.00 — «Подорож по Закарпаттю». 11.20 — «Урок мужності». 12.05 — Концерт. 12.50 — «Сільські обрії». 13.35 — «Олівець-малювець». 14.05 — «Слава солдатська». 15.05 — «Любителям балету». 15.50 — Телепрограма «Автомобіліст». 16.35 — «Сонячне коло». 17.05 — «Мистецтво — народові». 17.55 — Кіножурнал. 18.10 — «Співає О. Огнівцев». 19.00 — Вісті. 19.45 — «Ділові особи — виконавці». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Художній фільм «Послання вічності». 23.00 — Новини.

ПОГОДА

Вдень 15 лютого по області і місту передбачається хмарна погода, невеликі опади, ранком місцями туман, слабка ожеледь. Вітер північно-східний 15—19 метрів на секунду. Температура повітря біля нуля градусів.

16—17 лютого хмарна погода часом опади, хуртовина, ожеледь, місцями туман. Вітер північно-східний 7—12 метрів на секунду. Температура повітря 16 лютого 0—5 градусів морозу, 17 лютого вночі 2—7 градусів морозу, вдень біля нуля градусів.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград. Газета печатается на украинском языке.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

БК 16872. Обсяг 0,5 друк. арк. Індекс 61197. Зам. № 64. Тираж 60 000.